

Komisija za turno kolesarstvo
pri Planinski zvezi Slovenije

Klopni vrh

Matjaž Žilavec

Seminarska naloga
v okviru tečaja za Turno kolesarske vodnike
Valvazorjev dom pod Stolom
3. - 6. julij 2008

Maribor – Klopni vrh

Dolžina:	54 km
Višinska razlika:	1.360 m
Čas:	6 ur (brez ogledov)
Zahtevnost vzpona:	V4
Zahtevnost spusta:	S4
Izhodišče:	Maribor, spodnja postaja vzpenjače
Zahtevnost:	Dolga in razgibana tura v osrčje Pohorja
Zanimivosti ob poti:	Ostanki žag ob Lobnici, Stara glažuta (izdelava stekla) pod Klopnim vrhom, partizansko obeležje Klopni vrh, Tiho jezero, slap Šumik, pragozd

Opis

1. Pričetek na parkirišču pod spodnjo postajo vzpenjače (320m). Na zahodnem robu parkirišča poiščemo gozdno pot in po njej nekaj 100 m do asfalta. Nato naprej po asfaltu v smeri zahoda, na prvem večjem križišču desno navzdol v Pekre
2. Skozi Pekre v smeri Limbuša, skozi Bistrico ob Dravi in Bezene do Ruš. V Rušah skozi center mesta, v smeri Fale, nadaljujemo do cerkve (300m)
3. Pred cerkvijo na stransko cesto levo, mimo hiš na prvem križišču levo. Mimo hiš in na naslednjem križišču desno, smeri struge reke Lobnice. Preko mosta (324m) levo in navzgor v smeri reke. Cesta nas vodi navzgor ob reki Lobnici, do ostrega ovinka desno (443m) – kolovoz ravno se nadaljuje ob Lobnici. Zavijemo ostro desno navzgor. Kljub asfaltu je stan naslednja dva km precej strma (do S3)
4. Cesta nas vodi skozi kmetijo Harič (645m), kjer lahko občudujemo mogočnost starih pohorskih kmetij. Nadaljujemo po makadamski cesti navzgor, do križišča pri cerkvi Sv. Marije (825m).
5. Na križišču zavijemo desno, table za markirano pot Klopni vrh. Pričnemo se vzpenjati po strmem makadamu (S3), do izravnave gozdne ceste po 1,5km. Nadaljujemo po cesti v smeri zahoda, prečimo nekaj potoka (pozor, voda je lahko precej globoka) do križišča s cesto Činžat-Klopni vrh (1.030m).
6. Zvijemo levo navzgor in mimo naslednjega križišča ravno do izravnave pri Fišerjevi žagi (1.086m). To so ostanki nekdanje glažute, kjer so v preteklosti izdelovali steklo, ki je bilo znano v daljni okolici (vse do Dunaja). Obnovljene hiše govorijo o velikosti nekdanje glažute. Nadaljujemo po cesti navzgor, do koč na Klopnem vrhu (1.253m).
7. Na koči se lahko okrepčamo. Pred kočjo je betonski plato, ki spominja na nekdanjo (originalno) kočjo, ki je bila požgana med II. svetovno vojno. Koča na Klopnem vrhu je bila prizorišče prvih partizanskih akcij, leta 1941 so na te mestu partizani prvič pogнали Nemce v beg. Na to bitko spominja spomenik nekaj 100m od kočje.
8. Nadaljujemo mimo kočje v smeri severa. Na križišču nadaljujemo ravno in ob partizanskem spomeniku (1.260m) prav tako ravno (cesta zavija levo, v smeri Šumika). Poiščemo gozdno vlako, ki se prične vzpenjati v smeri Miznega vrha. Na začetku nas čaka strm vzpon (do V6), ki ga je mogoče prevoziti samo ob idealnih pogojih (suha podlaga), nato pa se vlaka izravna in omogoča lagodno vožnjo.
9. Po približno 800m vožnje naletimo na križišče – desno je pot za Osankarico (Pohorski bataljon), ravno pa za Šumik. Zavijemo desno v smeri Osankarice in nadaljujmo vožnjo po gozni vlaki, ki se sedaj rahlo spušča, do srečanja z makadamsko cesto.
10. Prišli smo na cesto Šumik – Tiho jezero (Falski ribnik). Jezero je umetnega izvora in je bilo narejeno za potrebe drčje, s katero so v preteklosti spravljali les iz Pohorja v Ruše. Jezero so naredili z izgradnjo jezusa na precej močvirnatem terenu. Zaradi čudovite okolice zelo priporočljiv ogled – ob stiku z makadamsko cesto (1.264m) zavijemo desno in nadaljujemo do konca ceste, nato pa levo v gozd, po dobro vidni poti. Ob jezeru so klopce, kjer si privoščimo postanek.
11. Vračamo se po isti poti do makadamske ceste, nato pa po cesti v smeri vzhoda. Čez nekaj časa se nam na desni pridruži potok Lobnica, nadaljujmo spust ob potoku, mimo Matevža in srečanja s planinsko potjo Šumik-Klopni vrh do gozdarske kočje Šumik (1.087m). Pred kočjo je partizanski spomenik, ob katerem zavijemo desno.
12. V naslednjem križišču za Ruše zavijemo desno v smeri Šumika in se pripeljemo na izravnavo Bajgot (1.038m). Tukaj je pričetek poti do slapu Šumik, največjega slapu na Pohorju. Zaradi črne barve in količine vode je zelo mogočen in kar vabi k obisku. Če si želimo ogledati slap, pustimo kolesa tukaj in nadaljujemo peš – pozor na zahtevnost poti, del poti je zelo zahteven, z jeklenico (še posebej v kolesarskih čevljih).
13. Po ogledu slapu nadaljujemo po isti cesti navzgor, do naslednjega križišča, kjer nadaljujemo ravno v smeri Areh (desna cesta vodi na Osankarico). Lagodna vožnja nas pripeljemo mimo naslednjega križišča, kjer

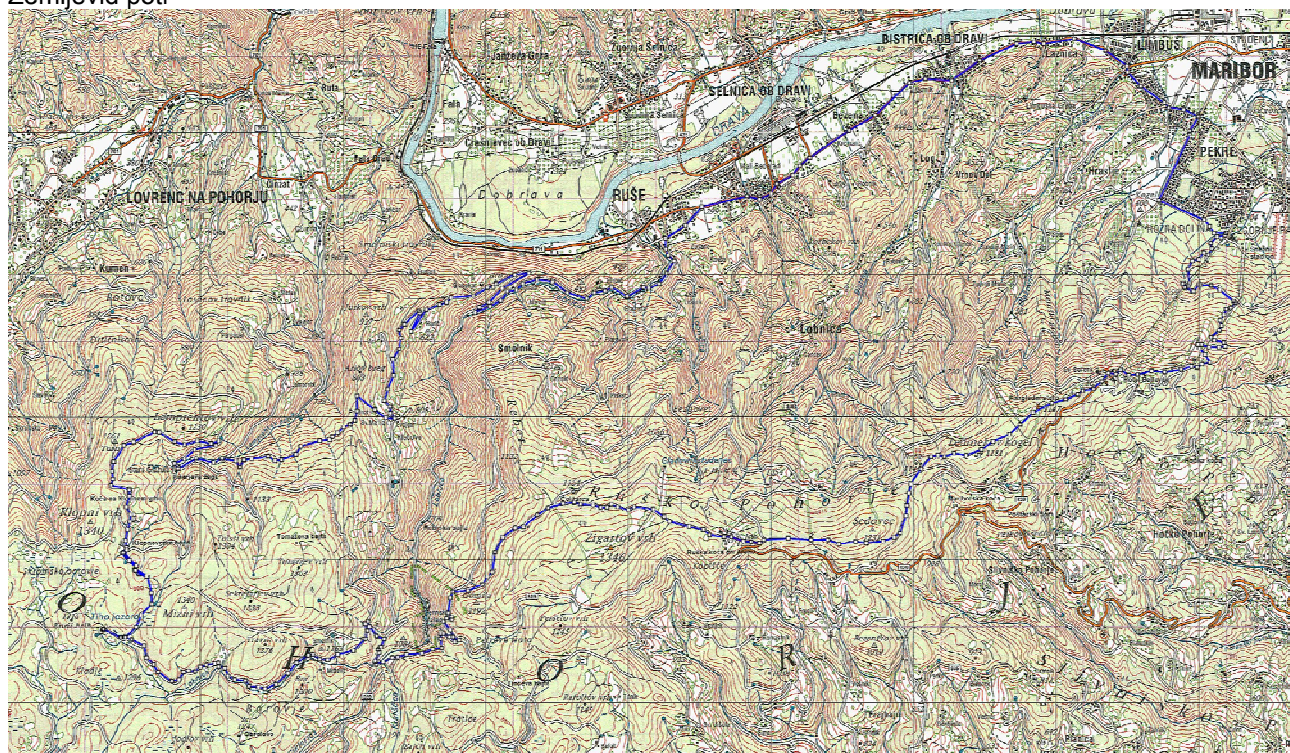
zavijemo levo (desno gre cesta v Šmartno). Prihajamo v območje pragozda Šumik, kjer narava gospodari z gozdom v svoj prvobitni način.

14. Na naslednjem križišču (1.073m) nadaljujemo desno navzgor (levo gre cesta v Ruše), čaka nas 3km vzpona do smučišča Cozjarica in na Areh (1.248). Na Arehu nas pričaka zanimiva pohorska cerkev in planinska postojanka Ruška koča.
15. Spustimo se po asfaltni cesti, po 800 na desni serpentinah zavijemo levo v gozd (markirana pot). Nadaljujemo v tej smeri, po markirani planinski poti. Gozdna cesta se dviga in spušča, nekaj krajših delov je tudi zahtevnih. Prečimo makadamsko cesto (1.126m) in nadaljujemo navzgor, mimo Ledinekovega kogla (vojaški stolp) do razglednega stolpa na vrhu smučišča Stolp. Povzpemo se na vrh stolpa, od koder je lep ogled na Maribor in vso okolico.
16. Spust do Belvija, na zgornjo postajo vzpenjače (1.038). Pod hotelom nadaljujemo po desni strani smučišča (pod sedežnico), po smučarski progi vse do zgornje postaje Habakuk (911m) - izravnavna, koča.
17. Na desni strani se pridruži makadamska cesta, mi pa na ovinku poiščemo nadaljevanje ceste navzdol ob progi. Cesta je zaradi vodnih nanosov v slabem stanju, pozor pri vožnji. Pripeljemo se do kočice Luka (801m), kjer zavijemo desno navzdol. Nadaljevanje ceste nas vodi pod sedežnico, kjer so nekateri deli še posebej zahtevni. Spustimo se do izravnave Trikotna jasa (586m) – adrenalinski park.
18. Zavijemo levo in se po cesti spustimo navzdol do spodnje postaje vzpenjače, kjer je zaključek ture. Na koncu imamo veliko možnosti za hrano – gostilne pod vzpenjačo in v Pekrah.

Povzetek

Zahtevna tura, ki nas popelje v osrčje Pohorskega masiva in prikaže nekatere manj znane dele. Tura je bolj zahtevna zaradi dolžine kot pa tehnične zahtevnosti, pa čeprav ne manjka tudi nekaj vložkov strmih vzponov in spustov. Nekoliko mogoče moti dolg začetek po asfaltu, ki pa je zato odtehtan v osrčju pohorskih gozdov. Tura za ljubitelje odkrivanja ne toliko poznanih kotičkov Slovenije.

Zemljevid poti

Višinski profil

